

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyora Elisa Díaz...

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...per a la seua edat. *(Aplaudiments)* Això ho he vist jo, així que no ha de vindre vosté a contar-me a mi res.

I si vostés el que volen fer és atendre al reglament d'estes Corts, han de preguntar precisament sobre el que han preguntat i han registrat per escrit, que és: «¿Cómo valora el Consell el impacto de la Estrategia valenciana de violencias sexuales?». Saps què passa? Que a vostés no els importa el que fa el Consell, *(veus)* només venen aquí a fer electoralisme barat...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyoria Elisa Díaz, per favor!

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...que és l'únic que saben fer. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

...no n'hi ha manera.

Senyories, no interrompem l'orador que està en l'ús de la paraula.

Continuarem amb la següent pregunta de control. Ara, la 1.787, que formula la il·lustre diputada i síndica María José Catalá a la vicepresidenta del Consell.

La senyora Catalá Verdet:

Gracias, senyora Mas.

Pues vamos a ver con lo que hace el Consell, vamos a ver si usted hoy nos dice aquí la razón. Yo quiero dar las gracias a los vecinos de Benimàmet que están aquí esta mañana, a la asociación de vecinos de Benimàmet. Gracias, Mari Carmen; gracias, José, Josefa, Micaela, Miguel, José Ramón y Vicente. Gracias por llevar la voz de los vecinos de Benimàmet a todas partes. *(Aplaudiments)* Os escuchamos.

Senyora vicepresidenta, los vecinos de Benimàmet han venido hoy a escucharla a usted, no a mí. Va a tener la oportunidad de decirles la verdad a la cara, que eso es muy importante. Falta mucha verdad, hoy tiene la oportunidad de hacerlo.

Benimàmet es una pedanía de Valencia de 15.000 habitantes, con pocas dotaciones públicas y muchas necesidades. El 15 de julio 2021, el Ayuntamiento de València, gobernado por su colega Joan Ribó y el Partido Socialista, cedió a la Generalitat una parcela de casi cuatro mil metros cuadrados. Lo hizo con un acuerdo malo, un verdadero coladero. Pero la intención, según los vecinos, y lo que quieren, era destinarlo a un centro de mayores, pero ustedes van a destinarlo a un centro de menores. Y, señora vicepresidenta, antes de que lo diga usted, se lo voy a decir yo: los vecinos de Benimàmet ni son insolidarios, ni son xenófobos, ni son racistas. Los vecinos de Benimàmet necesitan dotaciones públicas y, durante mucho tiempo, las han perdido.

Lo que quieren es destinar el poco, poco espacio público que tienen a lo que realmente necesitan, que son la ampliación del centro de salud, la residencia de mayores y un centro cívico y social. Y ustedes llevan casi dos años engañándoles, diciéndoles que no iban a hacer lo que van a hacer, y el problema es que las mentiras tienen las patas muy cortas. Después del 15 de septiembre les aseguraron que el proyecto se iba a paralizar; el 24 de octubre, sin embargo, se publicó el acta de la propuesta de adjudicación del proyecto. Un proyecto rechazado por los vecinos, usted lo sabe porque se lo han dicho, por activa y por pasiva.

Benimàmet, señoría, no quiere imposiciones; quiere dotaciones. Así que hoy, señora Mas, tiene la oportunidad aquí de decirles la verdad. Mire a los vecinos de Benimàmet y no les vuelva a engañar: ¿va a paralizar y retirar el proyecto de residencia de primera acogida para menores proyectada en Benimàmet? *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà la vicepresidenta del Consell.

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, president.

Mire, senyora Catalá, jo primer volia començar donant-li les gràcies a vosté per haver-se quedat a les preguntes del Consell. No és habitual, i m'agradaria donar-li les gràcies. *(Aplaudiments. Veus)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories...

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

I dit això, dit això, mire, esta consellera i esta conselleria treballen, com treballaven mesos enrere, en buscar solucions

a les necessitats dels xiquets i de les xiquetes i dels adolescents de València, i també en buscar solucions a les reivindicacions veïnals dels diferents barris. Treballem per a fer d'esta ciutat una ciutat més acollidora, més inclusiva i més participativa.

I, per això, en este projecte hi havia reivindicacions veïnals incorporades. I era un centre de dia; un centre de serveis socials; el centre de menors, que no era una reivindicació, que era l'únic que volíem fer nosaltres en eixe terreny. Vam incorporar, després de parlar amb els veïns, eixe centre de dia, eixe centre també de serveis socials i, a més, vam cedir un tros d'eixa parcel·la per a poder fer una ampliació o que fora més gran el centre de salut.

Per tant, senyora Catalá, no sé a qui li ha de dir que no estem escoltant als veïns, però crec que, amb el que li acabe de dir, queda fefaent que això s'ha fet.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, consellera.

Continuarem escoltant la concreció de la pregunta per part de la síndica del Grup Parlamentari Popular.

La senyora Catalá Verdet:

Pues muchas gracias, señora Mas, por decir la verdad, porque llevan tiempo los vecinos escuchando otra cosa. A su colega, el señor Ribó, le han escuchado decir que le habían ofrecido ustedes otra parcela distinta para la residencia de primera acogida de menores, y usted hoy ha concretado y ha dicho aquí que, en la parcela de Benimàmet, va el centro de primera acogida de menores. Lo acaba de decir aquí, y yo le agradezco la tremenda sinceridad.

La verdad es que su respuesta va totalmente al hilo de lo que hacen ustedes por escrito. Mire, prueba uno: propuesta de adjudicación, título «Contrato mixto de servicios, obras, redacción de proyectos de ejecución, compuesto por una residencia de primera acogida para menores, un centro de día y un centro social para personas mayores», efectivamente.

Prueba número dos: los pliegos, señora Mas, un documento de 143 páginas. ¿Qué pone? «Se trata de una residencia de primera acogida para menores pertenecientes, principalmente, al rango de edad entre siete y dieciocho años, que se ubicará en la pedanía de Benimàmet, en la ciudad de València. Los centros de primera acogida de menores son establecimientos abiertos de atención inmediata y transitoria, de carácter integral de acogida a niños y adolescentes».

Lo que yo le estoy diciendo es que el señor Ribó les está diciendo a los vecinos de Benimàmet que les han ofrecido otra parcela, pero usted dice que nadie le ha ofrecido esta parcela. Dígalo aquí, ¿le han ofrecido otra parcela distinta a esta para el centro de menores? ¿Distinta, no está en Benimàmet? ¿Dónde está la otra parcela? ¿O está

en Benimàmet la parcela? Dígalo claramente, señora Mas, porque es que mentir a los vecinos tiene las patas cortas, y esta gente dedica tiempo de su vida personal y profesional a defender las reivindicaciones de los vecinos.

Benimàmet no tiene tanta parcela pública, ni esa parcela es tan grande para hacer todo lo que usted considera. Con la ampliación del centro de salud, con el centro de día para personas mayores, con lo que ellos necesitan, la dotación que necesita Benimàmet, ya no queda más espacio. Pero, además, dígalo claramente, porque lo que no cabe es que los vecinos vayan dando bandazos, que su secretario autonómico diga una cosa...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyoria.

La senyora Catalá Verdet:

...y usted otra, que el alcalde Ribó diga una cosa y usted otra. Dígalo aquí claramente: ¿en esa parcela va el centro de acogida de menores o no? ¿Va en Benimàmet o no?

Gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà finalment la vicepresidenta del Consell i consellera de polítiques d'igualtat.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, president.

Jo no sé si vosté no m'ha escoltat. Jo he dit que estem buscant solucions per a, en primer lloc..., i m'haurà d'entendre que, com a consellera del ram, hauré de dir-li que el més important és trobar una solució per a centenars de xiquets, xiquetes i adolescents, que necessiten un lloc d'acollida, una residència on estar, si els passa qualsevol desgràcia, com passa. Perquè a mi m'agradaria que vosté..., no sé si va vore la notícia la setmana passada, d'una xiqueta, que estava amb sa mare que tenia problemes amb l'alcohol i que li estava pegant enmig del carrer, només tenia sis anys. Vosté miraria a la cara a eixa xiqueta i li diria que en la seua ciutat no té cabuda un centre on posar-la? *(Aplaudiments)* A on poder ajudar-la? A on poder acollir-la? Vosté va a mirar a la cara d'eixa xiqueta a dir-li que no? En mi barrio, no.

Senyora Catalá, per favor, de què estem parlant aquí? Estem parlant de protegir les xiquetes, els xiquets i els adolescents,

que no tenen culpa de tindre unes famílies que, per a o per b, per situacions de vulnerabilitat, per famílies desestructurades, no tenen l'atenció que requereixen. I esta conselleria ha d'estar centrada a donar una resposta a eixes xiquetes i a eixos xiquets. Eixa és la realitat, perquè vosté obvía eixa part en el seu discurs, i és molt cruel, li ho diré. I, a més, li ho vaig a dir, venint d'una exconsellera d'educació, em preocupa, em preocupa moltíssim. *(Aplaudiments)*

És que, de veritat, és fer demagògia absolutament de tot. I ja està bé. Li ho he dit en la meua primera intervenció, estem buscant solucions. Mire, fa només..., no vaig a dir els dies perquè no vullc equivocar-me, però no fa més de dos setmanes, per no dir-te menys, que hem tingut una proposta alternativa de diversos terrenys per part de l'ajuntament. Aleshores, és molt difícil poder dir una altra cosa quan no teniem alternatives. Anem a estudiar-les, anem a barallar-les i, com li he dit, anem a intentar trobar el consens en este tema.

Però, jo li ho he dit també en la meua intervenció, és que esta conselleria, ara i abans, ha escoltat les reivindicacions veïnals, i el que era només un centre de menors és un projecte ara mateixa que contempla un centre de dia i també un centre per als serveis socials de la ciutat, i que també suposa una ampliació del centre de salut. No poden dir vostés que esta conselleria ni el seu alcalde en la ciutat de València miren cap a un altre costat, perquè s'ha treballat durant molts mesos per a donar resposta. I donar resposta, sobretot, a uns xiquets, a unes xiquetes i a uns adolescents que necessiten de les seues administracions. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, consellera.

Continuarem amb la següent pregunta, la pregunta 1.788, que formula la il·lustre diputada Mònica Àlvaro, a la vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, sobre el Pacte valencià contra la violència de gènere i masclista.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Àlvaro Cerezo:

Senyora vicepresidenta, jo no puc pujar a esta trona i fer com si no haguera passat res, perquè ahir diguérem prou, però hui hi ha qui encara no s'ha donat per al·ludit. I ací, senyora Mas, també n'estem fartes del que passa a esta cambra, que no és diferent del que passa en altres parlaments. Ací se'ns ha acusat a nosaltres d'allò que feren expalles; ens acusen, precisament, aquells que fomenten els *bulos* sobre les denúncies falses

I no sols això, en esta cambra hem escoltat com les dones com vosté no han de ser enginyeres. En esta cambra, a diputades, que no diputats de l'esquerra, se'ns ha enviat al gulag. I a vosté i a mi, no fa molt de temps, se'ns ha qüestionat més per com vestim que no pel que defenem. I assenyallem directament el masclisme, que té noms i cognoms i seu

entre nosaltres. Si això ho fan en esta cambra, què no faran fora, senyories? Què no faran fora? U de cada quatre joves renega de la violència masclista, i ací, entre nosaltres, tenim el perquè.

I tot i així, senyora vicepresidenta, resistim i hem arribat, hem arribat al cinqué aniversari del pacte contra la violència de gènere i masclista. Fa dos dies, ratificàvem la signatura del pacte a Alacant, i jo hui demane, per un moment, que pare, que pare, que analitzem què ha passat. Hem estat, entre totes, capaces de fer cinc anys d'un pacte pel qual hi havia qui no donava un euro: massa ambiciós, moltes entitats, consells, sindicats, partits, etcètera, que pactaven unes mesures i s'autodemaven un compliment. Semblava difícil, semblava complicat, però, mire, hui és el dia que podem parlar d'acompliment de quasi el 90% d'execució. Mesures de tot tipus: educatives, laborals, habitacionals, socials, específiques per a les víctimes de violència de gènere i, fins i tot, desgravacions fiscals. Un treball i ingent i immens del qual pense que no ens hem, i ahí incloc a totes, no ens hem felicitat prou.

I ara, com no pot ser d'una altra manera, després d'un minut d'assossegament i felicitacions, toca preguntar. I toca preguntar què anem a fer el proper Botànic, senyora Mas, perquè no ens podem permetre assaborir els èxits si estos no ens serveixen per a millorar un futur. I tenim un repte, però també l'obligació d'engegar un altre pacte per als propers cinc anys. I ho farem conscients que tots els anys hi ha un 25-N, i esperem i anhelem l'any en què no comptabilitzem cap víctima. S'imagina? Un any sense minuts de silenci? Un any sense plorar cap víctima? Doncs ha de ser possible i hauria de ser una prioritat per a tots els governs.

Mire, el pacte té 298 mesures que impliquen molts sectors, molts, però trimestralment coneixem les dades de les denúncies de violència de gènere, i el segon trimestre de l'any han augmentat al País Valencià en vora un 29%. Davant d'eixa xifra, hi ha qui creu que les mesures fallen i que cal reforçar la seua eficàcia, i també està la lectura que el sistema funciona i creix la confiança entre les víctimes.

Siga com siga, siga com siga, a ningú se li escapa que, a més denúncies, més càrrega dels jutjats, i és de jutjat de guàrdia, és inconcebible que davant de més pressió es retallen jutjats; fins a nou jutjats específics de violència de gènere preveu el ministeri fiscal eliminar del nostre territori. I no ho entenem i, per descomptat, no ho compartim.

Compartim, això sí, que ahí fora hi ha una lluita per guanyar, que és aquella en la qual ens volem vives, que ni una menys, que la violència de gènere mata i que el masclisme mata. I compartim que hem vingut a treballar.

I, per això, li pregunte, senyora Mas: després de cinc anys, quin és el balanç i quins reptes i millores considera que han d'assumir a l'hora de continuar treballant per l'erradicació de les violències masclistes?

Moltíssimes gràcies. *(Aplaudiments)*

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera de les Corts Valencianes, senyora María José Salvador Rubert)